

POSTANOWIENIE

19 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 19 października 2023 r. w Warszawie
zażalenia E. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie

z 4 kwietnia 2023 r., VII WSC 4/23 (VII Ca 565/22),

w sprawie z wniosku E. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T.

z udziałem E. spółki akcyjnej w G.

o ustanowienie służebności przesyłu,

zakończonych:

postanowieniem Sądu Okręgowego w Koszalinie z 8 listopada 2022 r. VII Ca
565/22

oddala zażalenie.

[SOP]

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 4 kwietnia 2023 r., wydanym na posiedzeniu niejawnym, Sąd Okręgowy w Koszalinie odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy E. spółki z o.o. z siedzibą w T. wniesioną od prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w Koszalinie z 8 listopada 2022 r. w sprawie o ustanowienie służebności przesyłu z udziałem E. S.A. z siedzibą w G. W motywach uzasadnienia tego orzeczenia, Sąd Okręgowy wskazał, że skarga kasacyjna posiadała braki, co do których wdrożono postępowanie naprawcze, a które nie zostały usunięte w terminie, co prowadziło do jej odrzucenia (art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw z art. 13 § 2 k.p.c.)

Na podstawie art. 394¹ § 1 k.p.c., wnioskodawca wniósł zażalenie na to postanowienie, wnosząc o jego uchylenie w całości i zarzucając naruszenie art. 133 § 3 k.p.c. zw. z art. 135 §1 i 398²¹ k.p.c. poprzez niedoręczenie korespondencji na adres pełnomocnika procesowego wnioskodawcy oraz naruszenie art. 398⁶ §2 k.p.c. poprzez błędne odrzucenie skargi kasacyjnej ze względu na uznanie, iż braki skargi kasacyjnej nie zostały usunięte w terminie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie. Skarżący błędnie przyjął, że doszło do naruszenia wskazanych przez niego przepisów postępowania. W skardze kasacyjnej pełnomocnik wskazał adres skarżącego wnioskodawcy, natomiast nie wskazał żadnego innego adresu dla doręczeń podpisanemu na skardze pełnomocnikowi procesowemu będącemu adwokatem. Nie można zatem zarzucić Sądowi drugiej instancji, iż na ten podany w skardze adres wnioskodawcy jako jedyny do kontaktu także z pełnomocnikiem procesowym, zostało wysłano zarządzenie wzywające do usunięcia wymienionych w tym zarządzeniu braków formalnych wniesionego środka zaskarżenia. Przesyłka wysłana do pełnomocnika procesowego skarżącego w formie tradycyjnego listu za zwrotnym poświadczeniem odbioru nie została odebrana (k.360 akt sprawy), a zatem prawidłowo, po dwukrotnym awizowaniu, została pozostawiona przez Sąd w aktach tej sprawy ze skutkiem doręczenia skarżącemu w dniu 22 marca 2023 r. W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy w Koszalinie niewadliwie odrzucił zaskarżonym postanowieniem z 4 kwietnia 2023 r. skargę kasacyjną z powodu nieusunięcia jej braków w terminie. Na marginesie tylko należy wskazać, że oddalając ze wskazanych przyczyn, nie zaś odrzucając przedmiotowe zażalenie wnioskodawcy, Sąd Najwyższy, w ślad za motywami wskazanymi w uchwale Sądu Najwyższego z 24 stycznia 2023 r., III CZP 127/22 (OSNC 2023, nr 9, poz.81), przyjął, że w stanie prawnym, w którym zostało sporządzone zaskarżone postanowienie z 4 kwietnia 2023 r., a zatem przed zmianami procedury cywilnej wprowadzonymi kolejnymi ustawami z 9 marca 2023 r. (Dz. U. z 2023 r., poz. 614) i z 7 lipca 2023 r. ((Dz. U. z 2023 r., poz. 1860) , wydane na posiedzeniu niejawnym postanowienie Sądu drugiej instancji odrzucające apelację podlegało (podobnie jak postanowienie o odrzuceniu

skargi kasacyjnej), doręczeniu skarżącemu z uzasadnieniem z urzędu (art. 387 § 1 i 3 zd. 3 k.p.c.).

(A.D.)

(r.g.)